

Sygn. akt IV U 455/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 grudnia 2017r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	sekr. sąd. Monika Świątek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15 grudnia 2017r. w S.

odwołania G. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 17 maja 2017r., znak: (...)

w sprawie G. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo G. W. do emerytury od 1 marca 2017r.

Sygn. akt IV U 455/17

UZASADNIENIE

Decyzją z 17 maja 2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, odmówił G. W. prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999r. nie udowodnił 15 lat wykonywania pracy w szczególnych warunkach. Organ rentowy podał, iż do stażu pracy w szczególnych warunkach nie uwzględnił okresu zatrudnienia ubezpieczonego od 19 września 1978r. do 31 lipca 1996r. z uwagi na to, że w świadectwie pracy z 31 lipca 1996r. wystawionym przez Centrum Budownictwa Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w S. nie podano rodzaju wykonywanej pracy, a podane stanowiska nie są zgodne ze stanowiskami wymienionymi w zarządzeniu resortowym, na które powołuje się zakład pracy, jak również występują rozbieżności co do zajmowanego stanowiska między świadectwem pracy a angażami.

Odwołanie od w/w decyzji złożył G. W.. Ubezpieczony wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez przyznanie mu prawa do emerytury w niższym wieku emerytalnym. Wskazał, że rodzaj wykonywanej przez niego pracy mogą potwierdzić świadkowie (odwołanie k.1-2 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji (odpowieź organu rentowego na odwołanie k.3-4 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony G. W. w dniu (...) ukończył 60 lat. W dniu 20 marca 2017r. wpłynął do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. wniosek ubezpieczonego o ustalenie prawa do emerytury (wniosek o emeryturę k.1-3 akt emerytalnych). Na podstawie przedłożonych dokumentów organ rentowy ustalił, że na dzień 1 stycznia 1999r. ubezpieczony udowodnił staż ubezpieczeniowy, uzupełniony pracą w gospodarstwie rolnym, w wymiarze 25 lat, w tym 23 lata, 6 miesięcy i 14 dni okresów składkowych oraz 6 miesięcy i 1 dzień okresów nieskładkowych. Z uwagi na nieprzedstawienie świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych organ rentowy przyjął, iż ubezpieczony nie wykazał okresów pracy w warunkach szczególnych. Zaskarżoną decyzją z 17 maja 2017r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury, gdyż na dzień 1 stycznia 1999r. nie udowodnił on 15 lat wykonywania pracy w szczególnych warunkach (decyzja z 17 maja 2017r. k.39 akt emerytalnych).

W okresie od 3 września 1974r. do 31 maja 1977r. ubezpieczony był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w S., przy czym początkowo – od 3 września 1974r. do 2 września 1976r. jako junak (...) na stanowisku malarza-tapeciarza, a od 3 września 1976r. do 31 maja 1977r., a zatem przez 8 miesięcy i 28 dni na stanowisku betoniarza-zbrojarza przy zalewaniu betonem schodów, szybów do wind, płyt betonowych (umowa o pracę z 3 września 1976r. na stanowisku betoniarza-zbrojarza część A akt osobowych i świadectwo pracy z 16 maja 1977r. k.37 akt rentowych ubezpieczonego, zeznania ubezpieczonego k.19 i 35v akt sprawy).

W okresie od 16 maja 1978r. do 31 maja 1978r., a zatem przez 3 miesiące i 17 dni ubezpieczony był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy w Wytwórni (...) w S. początkowo na stanowisku spawacza, a następnie – od 10 lipca 1978r. do końca zatrudnienia na stanowisku robotnika transportowego na (...) (umowa o pracę z 16 maja 1978r. na stanowisku spawacza i pismo z 18 lipca 1978r. o powierzeniu od 10 lipca 1978r. stanowiska robotnika transportowego na (...) w aktach osobowych oraz świadectwo pracy z 31 maja 1978r. k.39 akt rentowych). Mimo formalnej zmiany stanowiska ubezpieczony przez cały powyższy okres zatrudnienia, a zatem przez 3 miesiące i 17 dni pracował jako spawacz w Wydziale (...), na którym produkowane były – spawane - metalowe kraty podestowe (zeznania ubezpieczonego k.18v i 35v akt sprawy).

Od 19 września 1978r. ubezpieczony podjął ponownie zatrudnienie w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w S. (późniejsza nazwa Centrum Budownictwa Sp. z o.o. w S.) i kontynuował je do 31 lipca 1996r., a zatem przez 17 lat, 10 miesięcy i 12 dni (świadectwo pracy z 31 lipca 1996r. k.41 akt rentowych). Początkowo ubezpieczony był zatrudniony na stanowisku spawacza-zbrojarza (umowa o pracę k.29 akt emerytalnych). Następnie od 1 sierpnia 1981r. pracodawca powierzył ubezpieczonemu stanowisko palacza co – operatora uzdatniania wody, na którym ubezpieczony pracował do końca zatrudnienia ,tj. do 31 lipca 1996r., a zatem przez 15 lat (pismo z 27 sierpnia 1981r. o powierzeniu ubezpieczonemu stanowiska palacza co – operatora uzdatniania wody k.26 akt emerytalnych). Pracując na stanowisku spawacza-zbrojarza ubezpieczony wykonywał zbrojenia do płyt żelbetonowych produkowanych przez przedsiębiorstwo do produkcji bloków i wieżowców. Pracując na stanowisku palacza co - operatora uzdatniania wody ubezpieczony wykonywał pracę w kotłowni, w skład której wchodziła stacja uzdatniania wody. Na wskazanym stanowisku ubezpieczony obsługiwał kotły parowe ,tj. kotły, które podgrzewały wodę, przez co wytwarzana była para wykorzystywana do podgrzewania betonu do produkcji płyt betonowych. W ramach obsługi stacji uzdatniania wody ubezpieczony płukał wymienniki – kolumny i wymieniał w nich złoże. Wymienniki służyły do oczyszczania wody i uzdatniania jej ,tj. zmiękczenia jej. Woda ta podgrzewana była następnie w w/w kotłach. Doraźnie – jeżeli była potrzeba ubezpieczony był kierowany do rozładunku cementu z wagonów kolejowych do silosów na terenie zakładu. Wyładunek cementu odbywał się pod ciśnieniem, co wymagało posiadania od pracownika formalnych kwalifikacji do pneumatycznego rozładunku cementowagonów. Ubezpieczony posiadał takie uprawnienia. Ubezpieczony rozpoczynał swoją pracę w stacji ujęcia wody, gdzie spisywał ciśnieniomierze i ilość metrów zużytej wody. Następnie przechodził do kotłowni, gdzie wykonywał opisaną wyżej pracę palacza – operatora

uzdatniania wody (zeznania świadków: K. G. k.19v-20 i A. S. k.34v-35 oraz zeznania ubezpieczonego k.18v-19v i k.35v akt sprawy).

Ubezpieczony nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego (raport z analizy konta k.20 akt emerytalnych).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie G. W. zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art.184 ust.1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U z 2015r., poz.748 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art.32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy, tj. w dniu 1 stycznia 1999r. osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art.27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl art. 32 ust.1 i 4 przywołanej wyżej ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art.27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z § 3 i § 4 ust.1 pkt 1 i 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w w/w wieku, jeżeli ukończył wiek emerytalny wynoszący 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn oraz ma wymagany okres zatrudnienia tj. co najmniej 20 lat w przypadku kobiety i 25 lat w przypadku mężczyzny a w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z §2 ust.1 przedmiotowego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało ustalenia, czy ubezpieczony spełnia przesłankę wymaganego okresu pracy w szczególnych warunkach. Poza sporem pozostawało bowiem, że G. W. osiągnął wymagany ustawą wiek, spełnił przesłankę ogólnego stażu ubezpieczeniowego oraz, że nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego.

Ubezpieczony podnosił, że posiada 15-letni okres zatrudnienia w warunkach szczególnych, gdyż pracę w takich warunkach wykonywał na rzecz (...) Przedsiębiorstwa Budownictwa (...) w S. oraz na rzecz Wytwórni (...) w S.. Przeprowadzone przez Sąd postępowanie dowodowe dało podstawy do ustalenia, że podczas zatrudnienia w w/w przedsiębiorstwach ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę w szczególnych warunkach. Jeżeli chodzi o pracę w przedsiębiorstwie (...), to jak wynika z powyższych ustaleń Sądu w okresie zatrudnienia od 16 maja 1978r. do 31 maja 1978r., a zatem przez 3 miesiące i 17 dni ubezpieczony wykonywał pracę polegającą na spawaniu produkowanych przez w/w przedsiębiorstwo metalowych krat podestowych. Z kolei w dwóch okresach zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w S. ubezpieczony wykonywał pracę w szczególnych warunkach w okresie pierwszego zatrudnienia – od 3 września 1976r. ,tj. od chwili powierzenia mu stanowiska betoniarza-zbrojarza do 31 maja 1977r., a zatem przez 8 miesięcy i 28 dni, a następnie w całym okresie ponownego zatrudnienia ,tj. od 19 września 1978r. do 31 lipca 1996r., kiedy to ubezpieczony pracował na stanowisku spawacza-zbrojarza, a następnie palacza co - operatora uzdatniania wody. Wszystkie wymienione prace zaliczane są do pracy w szczególnych warunkach w myśl wykazu A dział V poz.4, dział XIV poz.1 i 12 załącznika do w/w rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Należy w tym miejscu wyjaśnić, że praca ubezpieczonego na stanowisku palacza co była związana z jednoczesną obsługą stacji uzdatniania wody. Okoliczność ta nie podważa jednak ustalenia, że od 1 sierpnia 1981r. ,tj. od chwili powierzenia ubezpieczonemu stanowiska palacza co ubezpieczony stale i w

pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę w szczególnych warunkach. Obsługiwana przez wnioskodawcę stacja uzdatniania wody wchodziła bowiem w skład kotłowni i woda uzdatniana w tej stacji była następnie podgrzewana w obsługiwanych w kotłowni kotłach, które wytwarzały parę potrzebną do produkcji betonu. Zatem elementem pracy ubezpieczonego jako palacza było również uzdatnianie wody. Do pracy w szczególnych warunkach należały również wykonywane doraźnie przez ubezpieczonego prace polegające na pneumatycznym rozładunku cementu, a to zgodnie z wykazem A Dział IV poz.40 załącznika do w/w rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. Swoje ustalenia co do charakteru pracy ubezpieczonego Sąd poczynił w oparciu o dowody z dokumentów oraz zeznania świadków – współpracowników ubezpieczonego oraz samego ubezpieczonego, które to dowody uznał za spójne, a przez to wiarygodne. Należy przy tym podkreślić, że przeprowadzone przez Sąd postępowanie dowodowe nie potwierdziło, aby ubezpieczony kiedykolwiek (w okresie zatrudnienia w (...)) wykonywał prace ślusarza, jak to wskazano w świadectwie z 31 lipca 1996r. k.41-41v akt sprawy.

Reasumując uznać należało, że ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999r. ubezpieczony spełnia przesłankę co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił prawo G. W. do emerytury od 1 marca 2017r. ,tj. od miesiąca, w którym ubezpieczony zgłosił wniosek o emeryturę.